

ΑΡΘΡΟ

Νέα προσέγγιση του «άρθρου 99»

Ε

ίναι γεγονός ότι στις μέρες μας και μεσοσύσης της οξύτατης οικονομικής κρίσης, το «άρθρο 99» (όπως είθισται να ονομάζεται στην αγορά η προπρωχευτική διαδικασία συνδιαλλαγής για τα νομικά πρόσωπα, ως αυτή προβλέπεται στα άρθρα 99-106 του ν. 3588/2007, γνωστού και ως «Πτωχευτικού Κώδικα») αποτελεί τη «μόδα» της εποχής και συχνά την «εύκολη» λύση για σειρά εταιρειών που, νιώθοντας ανήμπορες έναντι των οικονομικών

δεινών τους, σπεύδουν να «μπουν στο άρθρο 99», με άλλα λόγια, δηλαδή, αιτούνται την υπαγωγή τους στην προπρωχευτική διαδικασία συνδιαλλαγής.

Έχει σίγουρα κυθεί πολλή μελάνη τον τελευταίο καιρό, τόσο από νομικούς όσο και από οικονομολόγους, για την υπό νομική και οικονομική έποψη ανάλυση της διαδικασίας συνδιαλλαγής, για αυτό και σκοπός του παρόντος άρθρου δεν είναι μία ακόμη αυστηρά νομικής φύσεως ανάλυση του θεσμού της συνδιαλλαγής.

Τουναντίον, στόχος εν προκειμένω είναι μια διαφορετική προσέγγιση του θεσμού αυτού, ως ενός εν δυνάμει «εργαλείου» διαπραγμάτευσης που μπορεί να συμβάλει στην εξυγίανση μίας εταιρείας, με αποφυγή της - έστω προσωρινής - ένταξής της στην επικίνδυνη «μαύρη λίστα» των υπό πτώχευση εταιρειών.

Πιθανότητες εξυγίανσης

Ας ξεκινήσουμε, θέτοντας το εξής ερώτημα: άραγε μία οικονομικά ασθμαίνουσα εταιρεία που εντάσσεται στην προπρωχευτική συνδιαλλαγή έχει περισσότερες ή λιγότερες πιθανότητες να εξυγιανθεί από μία άλλη εταιρεία που χρησιμοποιεί την ενδεχόμενη ένταξή της εκεί ως «εργαλείο» διαπραγμάτευσης έναντι των δανειστών της, με στόχο να επιτύχει μερική άφεση χρεών, ευνοϊκή ρύθμιση της αποπληρωμής αυτών κτλ;

Η απάντηση, βεβαίως, εδώ δεν είναι και δεν δύναται να είναι μονολεκτική, δεδομένου ότι κάθε περίπτωση θα πρέπει να αντιμετωπίζεται και να εκτιμάται βάσει των δικών της συγκεκριμένων χαρακτηριστικών. Πλν, όμως, αξίζει να αναφερθεί ότι η πρακτική έχει δείξει πως είναι δυστυχώς λίγες οι φορές που ο «δρόμος» του «άρθρου 99» οδηγεί στην εξυγίανση μιας εταιρείας, αφού συνήθως η προπρωχευτική συνδιαλλαγή προοικονομίζεται την πτώχευση, ακόμη και αν αυτή δεν ήταν εξ αρχής σκοπούμενη. Αυτό δε οφείλεται σε σειρά αιτιών και κυρίως στον (ομολογούμενος άδικο πολλές φορές) «στιγματισμό» της εταιρείας που επιλέγει να ενταχθεί στη διαδικασία συνδιαλλαγής, επιλογή που κατά κανόνα συνεπάγεται σοβαρό πλήγμα στην αξιοπιστία και το αξιόχρεο της εταιρείας και κατ' ακολουθίαν δυσχέρεια ή ακόμη και πλήρη αδυναμία χρηματοδότησης, πίστωσής της κτλ, με αποτέλεσμα τη δημιουργία σοβαρότατων εμποδίων στη συνέχιση της δραστηριότητάς της.

Το δίλημμα των δανειστών

Από την άλλη, έχουμε δει αρκετές φορές στην πράξη εταιρείες που θέτουν στους δανειστές τους το δίλημμα: αναδιάρθρωση των υποχρεώσεών τους σε βιώσιμα επίπεδα

(με μερική άφεση των χρεών τους, ευνοϊκές ρυθμίσεις αποπληρωμής αυτών κτλ) ή ένταξή τους στη διαδικασία της συνδιαλλαγής (στο «άρθρο 99»), να επιτυγχάνουν τους στόχους τους σε ικανοποιητικό βαθμό και να εξυγιαίνονται με τη συνδρομή των δανειστών τους, ιδιαίτερα δε των μεγαλύτερων (από άποψη μεγέθους απαιτήσεων) εξ αυτών, οι οποίοι είναι εύλογο να λειτουργούν συνήθως όχι απλώς και μόνον ως πιστωτές, αλλά και ως τρόπον τινά «εταίροι», εξαιτίας της έκτασης της οικονομικής τους εμπλοκής στην οφειλέτρια εταιρεία.

Διατάξεις περί συνδιαλλαγής

Με άλλα λόγια, η πράξη έχει δείξει ότι αρκετές φορές είναι πολύ επωφέλεστο για μία εταιρεία το να ενημερώσει τους πιστωτές της για το ενδεχόμενο ή την πρόθεσή της να υπαχθεί στις διατάξεις περί συνδιαλλαγής του Πτωχευτικού Κώδικα παρά το να ενταχθεί πράγματι σε αυτές.

Εξάλλου, είναι εύλογο ότι στις πλείστες των περιπτώσεων ένας ορθολογικά σκεπτόμενος δανειστής δεν θα προτιμήσει την υπαγωγή μίας οφειλέτριας εταιρείας στη διαδικασία της προπρωχευτικής συνδιαλλαγής (που συχνά οδηγεί, ως προελέχθη, στην οικονομική καταρράκωσή της και στην πτώχευση), αντί να συναινέσει σε μία «προληπτική» αναδιάρθρωση των οφειλών της εταιρείας προς εκείνον και σε μία αναθεώρηση του τρόπου αποπληρωμής τους, με στόχο να την βοηθήσει να «ορθοποδήσει», ώστε να εξακολουθεί να υφίσταται και να τον αποπληρώνει. Δεν θα πρέπει, βέβαια, να αγνοήσουμε το γεγονός ότι είναι πιθανόν να αποτελέσει σοβαρό εμπόδιο στο να συναινέσει ο δανειστής η αμφιβολία του για το αν θα πράξουν αναλόγως και οι λοιποί δανειστές της εταιρείας, εμπόδιο που μπορεί, όμως, να προσπελασθεί, εάν το αίτημα της εταιρείας περί αναδιάρθρωσης των χρεών της (πάντοτε υπό την «πίεση» της ενδεχόμενης υπαγωγής της στη διαδικασία συνδιαλλαγής) απευθυνθεί κατά την ίδια χρονική περίοδο και κατά τρόπο γενικό (που θα εξειδικευθεί βεβαίως εν συνεχεία και κατά περίπτωση) προς όλους ή έστω προς

τους σημαντικότερους δανειστές της.

Δυνατότητα χρήσης

Όλα τα ως άνω σαφώς και δεν αποσκοπούν σε μια απεξίωση του θεσμού της προπρωχευτικής συνδιαλλαγής, πλν όμως θέτουν μία νέα οπτική και αναδεικνύουν μία άλλη ενδεχόμενη χρησιμότητα των σχετικών διατάξεων, συνυφασμένη όχι με την εφαρμογή τους αλλά με τη «δαμόκλειο σπάθ» της εφαρμογής τους. Δεν θα πρέπει να διαλαθθεί της προσοχής μας το γεγονός ότι οι σημερινές συνθήκες στην επιχειρηματική πρακτική και πραγματικότητα επιβάλλουν την αποστασιοποίηση (των επιχειρηματιών, των νομικών συμβούλων, των οικονομικών συμβούλων κτλ) από τον «παραδοσιακό» τρόπο σκέψης και την εστίαση σε μεθόδους και «εργαλεία» που έχουν ως πρώτιστο στόχο την όσο το δυνατόν ταχύτερη και αμεσότερη αποτελεσματικότητα. Είναι αναγκαίο να αντιληφθούμε όλοι μας - και ιδίως εμείς οι εμπορικοί - ότι ορισμένες φορές η αξία των νόμων και των ενδίκων βοηθημάτων και διαδικασιών έγκειται στη δυνατότητα χρήσης τους (και στο «μοχλό πίεσης» που δημιουργεί αυτή η δυνατότητα) και όχι στη χρήση τους αυτή καθ' εαυτήν. [SID:5564850]

Του Βασιλείου Θ. Μπέκα

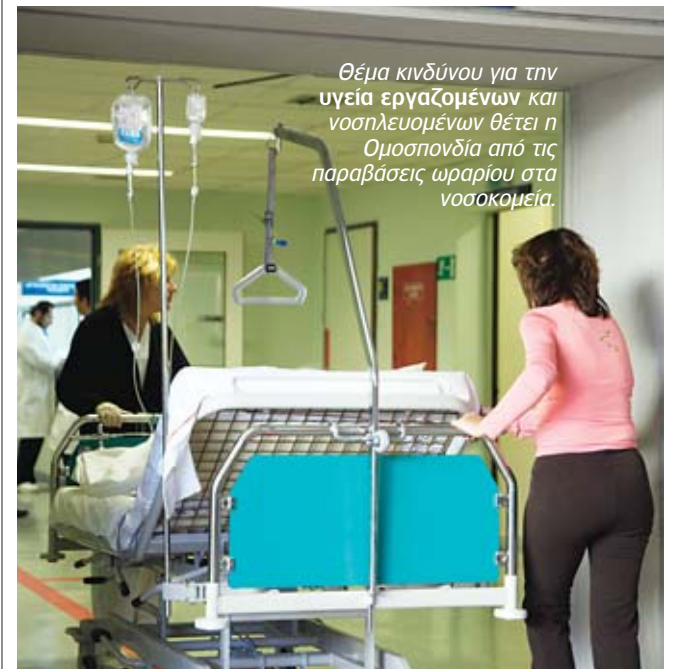
Η πρακτική έχει δείξει πως είναι δυστυχώς λίγες οι φορές που ο «δρόμος» του «άρθρου 99» οδηγεί στην εξυγίανση μιας εταιρείας, αφού συνήθως η προπρωχευτική συνδιαλλαγή προοικονομίζεται την πτώχευση, ακόμη και αν αυτή δεν ήταν εξ αρχής σκοπούμενη.

Ο Βασίλειος Θ. Μπέκας είναι Δικηγόρος, MBA, μέλος του Συνδέσμου Εμπορικών Ελλάνδων

επίθεση

Επίθεση από ομάδα 20-25 ατόμων δέχθηκαν χθες το μεσημέρι στα Εξάρχεια (Καλλιδρόμιου 54) πέντε αστυνομικοί, που βρίσκονταν καθ' οδόν για να αναλάβουν υπηρεσία.

Θέμα κινδύνου για την υγεία εργαζομένων και νοσηλευσμένων θέτει η Ομοσπονδία από τις παραβάσεις ωραρίου στα νοσοκομεία.

[εργαζόμενοι] Μηνυτήρια αναφορά

Παραβάσεις ωραρίου στα νοσοκομεία

Σε κίνδυνο τίθεται η ζωή και η υγεία των εργαζομένων, αλλά και των νοσηλευσμένων στα δημόσια νοσοκομεία, λόγω των συνεχών παραβάσεων του νομίμου ωραρίου εργασίας που γίνεται από τις διοικήσεις των νοσοκομείων.

Αυτό υπογραμμίζεται σε μηνυτήρια αναφορά που κατέθεσαν στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, Ιωάννη Τέντε οι εκπρόσωποι της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Εργαζομένων Δημοσίων Νοσοκομείων. Η Ομοσπονδία ζητάει από τον κ. Τέντε να διερευνηθεί από εισαγγελέα η παραβίαση της εργατικής νομοθεσίας που -όπως αναφέρεται- έχει ως συνέπεια την επιβάρυνση της υγείας των εργαζομένων στα δημόσια νοσοκομεία, αλλά και το να υπάρχει κίνδυνος βλάβης της ζωής και της υγείας των νοσηλευσμένων.

Η Ομοσπονδία (εκπροσωπεί 250 πρωτοβάθμια εργασιακά σωματεία νοσοκομείων και 80.000

υγειονομικούς υπαλλήλους) αναφέρει και τα εξής:

- Καθημερινά εδώ και χρόνια οι διοικήσεις των δημοσίων νοσοκομείων παραβιάζουν το ωράριο εργασίας, καθώς και την εργατική νομοθεσία που καθορίζει το ανώτατο πλαφόν απασχόλησης των απασχολούμενων στα νοσηλευτικά ιδρύματα.

- Δεν τηρείται η ελάχιστη ανάπαυση των υγειονομικών υπαλλήλων, η οποία συχνά είναι μικρότερη και των οκτώ ωρών (αντί των δώδεκα που προβλέπεται), ενώ εργάζονται συχνά τρεις ή τέσσερις ακόμα και πέντε νύκτες την εβδομάδα.

- Οι αρμόδιες αρχές πλουτίζουν αδικαιολόγητα σε βάρος των εργαζομένων στα νοσοκομεία και αποκομίζουν παράνομα οικονομικά οφέλη από τα ποσά που θα κατέβαλαν σε άλλους εργαζομένους που θα έπρεπε να απασχολούν και δεν το πράττουν «εκμεταλλεζόμενοι» όσους ήδη εργάζονται με αυτά. [SID:5564818]

Πελατειακές ρυθμίσεις και μεγάλες αδικίες διαπιστώνει στο ελληνικό σύστημα κοινωνικής προστασίας ο επίκουρος καθηγητής στο Τμήμα Διεθνών και Ευρωπαϊκών Οικονομικών Σπουδών του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών, Μάκος Ματσαγγάνης. Μιλώντας στη Θεσσαλονίκη σε εκδήλωση με θέμα «Η κοινωνική πολιτική σε δύσκολους καιρούς», όπως και το ομότιτλο βιβλίο του, που κυκλο-

φόρησε πρόσφατα, προτείνει την «εξισωτική μεταρρύθμιση» ως λύση στην ανασυγκρότηση της κοινωνικής πολιτικής, ακόμη και εν μέσω λιτότητας, καθώς εκτιμά ότι ακόμη και εν μέσω οικονομικής κρίσης, μπορεί να ασκηθεί αποτελεσματικά κοινωνική πολιτική, αρκεί να υπάρχει σωστός σχεδιασμός, με ενιαίους κανόνες για όλους και να μην υποστηρίζονται ευνοημένες ομάδες. [SID:5564724]